

การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะ
ในรายวิชา การบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ

นายบรรลักษ์ณ์ เงินมา

สาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ เป็นการวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจ ต่อรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะในรายวิชา การบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี โดยในรายงานจะนำเสนอ 5 บท คือ บทนำ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิธีดำเนินการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

ขอขอบพระคุณ คณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ อาจารย์ ปาณิสรา คงปัญญา รองคณบดีทุกฝ่ายและคณาจารย์ที่สนับสนุนและส่งเสริมในการทำวิจัยในครั้งนี้ ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี พร้อมทั้งนักศึกษาที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ หากมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ขาดตกบกพร่องหรือมีความผิดพลาดประการใด ผู้วิจัย ขออภัยเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ สำหรับคุณค่าและประโยชน์อันพึงมีในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ขอมอบให้กับการศึกษาที่จะก้าวไปข้างหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืน

บรรลักษ์ณ์ เงินมา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
ประโยชน์ของการวิจัย.....	2
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
2 แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้	4
แนวคิดเกี่ยวกับลูกหนี้และตัวเงินรับ.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	13
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	19
ประชากรของการวิจัย.....	19
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	19
วิธีดำเนินการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล.....	20
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	20
4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	21
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	26
สรุปผลการวิจัย.....	26
อภิปรายผล.....	26
ข้อเสนอแนะ.....	27
บรรณานุกรม.....	28
ภาคผนวก.....	31
ประวัติผู้วิจัย.....	39

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงคะแนน ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษา รายวิชา การบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่องลูกหนี้และตัวเงินรับ ก่อนเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะ	21
2	แสดงคะแนน ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษา รายวิชา การบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่องลูกหนี้และตัวเงินรับ หลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะ	22
3	แสดงการเปรียบเทียบคะแนน ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษา รายวิชา การบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่องลูกหนี้และตัวเงินรับ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะ	22
4	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักศึกษา ในการ จัดการเรียนการสอนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ ด้านเนื้อหาวิชา	23
5	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักศึกษา ในการ จัดการเรียนการสอนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ ด้านผู้สอน	24

ชื่อโครงการวิจัย การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะใน
รายวิชา การบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ
ชื่อผู้ทำวิจัย นายบวรลักษณ์ เงินมา
ปีพ.ศ. 2554

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการวัดความพึงพอใจ โดยใช้ชุดฝึกทักษะในรายวิชา การบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้ชุดฝึกทักษะและแบบสอบถามของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชา การบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 38 คน

ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์จากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในการสอนรายวิชา การบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.92 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 และเมื่อวัดความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านเนื้อหาวิชาโดยรวมอยู่ในระดับมากและด้านผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ ความพึงพอใจ ชุดฝึกทักษะ

Research Title Study of Achievement and Satisfaction towards Learning Model using the Skill drill in the Subject of Intermediate Accounting 1, Accounts Receivable and Note Receivable

Name Mr. Bovornluk Ngerma

Year 2011

Abstract

The objective of this research was to study the learning achievement and the satisfaction Measurement using the skill drill in the subject of Intermediate Accounting 1, Accounts Receivable and Note Receivable. The data were collected by using the skill drill and the questionnaire from 38 bachelor's degree students in the program of accounting, faculty of management, Phetchabun Rajabhat University.

The results were found that the achievement from cooperative learning in the subject of Intermediate Accounting 1, Accounts Receivable and Note Receivable, the learning achievement, pretest had an average equal to 1.92, the learning achievement, posttest had an average equal to 4.11. Students' satisfaction towards the learning management in the holistic content was in the level of much and in the holistic teacher in the level of most.

Key words : Achievement, Satisfaction, Skill drill.

การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะ
ในรายวิชา การบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ
Study of Achievement and Satisfaction towards Learning Model using
the Skill drill in the Subject of Intermediate Accounting 1,
Accounts Receivable and Note Receivable

นายบวรลักษณ์ เงินมา¹
Bovornluk Ngermma¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการวัดความพึงพอใจ โดยใช้ชุดฝึกทักษะในรายวิชา การบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบและผู้ตอบแบบสอบถามจากของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชา การบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 38 คน

ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์จากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในการสอนรายวิชา การบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.92 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 และเมื่อวัดความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ความพึงพอใจของนักศึกษาในการจัดการเรียนการสอน ด้านเนื้อหาวิชาโดยรวมอยู่ในระดับมากและด้านผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ ความพึงพอใจ ชุดฝึกทักษะ

¹สาขาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

E-mail Address : best123123@hotmail.com

Abstract

The objective of this research was to study the learning achievement and the satisfaction Measurement using the skill drill in the subject of Intermediate Accounting 1, Accounts Receivable and Note Receivable. The data were collected by using the skill drill and the questionnaire from 38 bachelor's degree students in the program of accounting, faculty of management, Phetchabun Rajabhat University.

The results were found that the achievement from cooperative learning in the subject of Intermediate Accounting 1, Accounts Receivable and Note Receivable, the learning achievement, pretest had an average equal to 1.92, the learning achievement, posttest had an average equal to 4.11. Students' satisfaction towards the learning management in the holistic content was in the level of much and in the holistic teacher in the level of most.

Key words : Achievement, Satisfaction, Skill drill.

บทนำ

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเกิดขึ้นจากพื้นฐานความเชื่อที่ว่า การจัดการศึกษามีเป้าหมายสำคัญที่สุด คือการจัดการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนได้พัฒนาตนเองสูงสุด ตามกำลังหรือศักยภาพของแต่ละคน แต่เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ทั้งด้านความต้องการ ความสนใจ ความถนัดและยังมีทักษะพื้นฐานอันเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะใช้ในการเรียนรู้ อันได้แก่ ความสามารถในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ความสามารถทางสมอง ระดับสติปัญญา และการแสดงผลของการเรียนรู้ออกมาในลักษณะที่ต่างกัน จึงควรมีการจัดการที่เหมาะสมในลักษณะที่แตกต่างกัน ตามเหตุปัจจัยของผู้เรียนแต่ละคน

การจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน และการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้นำเอาสิ่งที่เรียนรู้ไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิต และหาวิธีสอนที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มที่ เพื่อพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนนั้นให้บรรลุถึงศักยภาพสูงสุดที่มีอยู่ ฉะนั้นการจัดการเรียนรู้จึงควรส่งเสริมผู้เรียนในด้านการคิด การปฏิบัติ การจัดการอย่างเป็นระบบ การวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้เกิดการพัฒนาทั้งการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนและการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของกระบวนการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เพื่อจะได้รู้ว่าผู้เรียนได้มีความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนการฝึกปฏิบัติและความสามารถในการนำไปใช้ ตามแผนการสอนที่มีจุดประสงค์ เนื้อหาสาระ และกิจกรรมที่ใช้ประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม ซึ่งการประเมินจะมุ่งเน้นการประเมินการฝึกทักษะและการวัดความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้

ดังนั้น การวิจัยในครั้งนี้ จึงเป็นการวิจัยที่ได้ดำเนินการตามแผนการสอน โดยใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนเป็นตัวนำ เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและวัดความพึงพอใจรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการวัดความพึงพอใจ โดยใช้ชุดฝึกทักษะในรายวิชา การบัญชี ชั้นกลาง 1 เรื่อง “ลูกหนี้และตัวเงินรับ” ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

วิธีดำเนินงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรของการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล
3. วิธีดำเนินการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัยไว้ 9 ขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำราเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการสร้างชุดฝึกทักษะ
2. กำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ
3. สร้างชุดฝึกทักษะ เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้า จำนวน 3 ชุด
4. ทดสอบก่อนเรียน โดยการใช้ชุดฝึกทักษะ
5. ดำเนินการเรียนการสอนในเนื้อหาเรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ
6. ทดสอบหลังเรียน โดยการใช้ชุดฝึกทักษะ
7. นำผลการทดสอบมาเปรียบเทียบก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะ
8. สำนวณความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน
9. สรุปผลการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาในรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้ และตัวเงินรับ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปี 3 สาขาวิชาการบัญชี หมู่เรียน 5311020113 และ 5311020114 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 38 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ลูกหนีและตัวเงินรับก่อนและหลังเรียน
2. แบบสำรวจวัดผลความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยดำเนินการดังนี้

1. ทำการทดสอบก่อนเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่องลูกหนี และตัวเงินรับกับกลุ่มตัวอย่างต้องการศึกษา
2. ดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่างตามแผนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
3. หลังการเรียนรู้อำนาจการทดสอบหลังเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่องลูกหนี และตัวเงินรับ
4. เปรียบเทียบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้วิธีทางสถิติ และสรุปผล
5. ทำแบบสำรวจความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่องลูกหนีและตัวเงินรับ
6. ประเมินผลทางสถิติและสรุปผลการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ได้วิเคราะห์ประเมินผล โดยใช้สถิติพื้นฐานเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนว่าหลังจากที่เรียนโดยการใช้ชุดฝึกทักษะรายวิชา การบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่องลูกหนี และตัวเงินรับ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ยของคะแนน (\bar{x})
2. หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การใช้ชุดฝึกทักษะในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสอน การบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่องลูกหนี และตัวเงินรับ วัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยที่ 1.92 /4.11

2. ความพึงพอใจของนักศึกษา ในการจัดการเรียนการสอนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ ด้านเนื้อหาวิชาโดยรวมอยู่ในระดับมากและด้านผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการวิเคราะห์คำนวณในรายละเอียดของลูกหนี้และตัวเงินรับ ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.92 หลังเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.11 ซึ่งดีขึ้นกว่าเดิมแสดงให้เห็นว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น ดังนั้นชุดฝึกทักษะที่ออกแบบโดยผู้วิจัยตามแนวคิดการสร้างความรู้ สนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนอีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะในด้านการคิดวิเคราะห์ สามารถนำมาใช้ในการคิดวิเคราะห์เชื่อมโยงความรู้เดิมให้ก่อเกิดเป็นความรู้ที่เพิ่มพูน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิลล พงษ์ปาไลต์ (2541 : 89) ได้ศึกษาการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบกระบวนการแก้ปัญหา มุ่งเน้นให้ผู้เรียน เกิดทักษะกระบวนการคิดแก้ปัญหา มากกว่าที่จะสอนให้ผู้รู้คำตอบของปัญหา เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นพบรูปแบบหรือวิธีแก้ปัญหาต่างๆ ด้วยตนเอง กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล และมีการยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีสมชัย สอดศรี (2546 : 54) พบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการสร้างทักษะการแก้โจทย์ปัญหา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนปกติ

เมื่อวัดความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษา ในการจัดการเรียนการสอนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ ด้านผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดในเรื่อง มีความรู้สามารถอธิบายและถ่ายทอดความรู้ได้อย่างถ่องแท้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยคำกล่าวของ ภิญญู สารธ (2526 : 178-179) ที่กล่าวว่า อาจารย์เป็นผู้ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาการโดยรอบด้านขึ้นในตัวผู้เรียน อาจารย์ผู้สอนจึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสนใจในวิชาชีพ เป็นผู้มีความคุณธรรม จริยธรรมในระดับที่วิญญูชนจะพึงปฏิบัติได้และมีลักษณะที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมไทย ทั้งในแง่บุคลิกภาพทั่วไป ความสัมพันธ์ต่อศิษย์ และบทบาททางสังคม นอกจากนี้อาจารย์ผู้สอนจะต้องเป็นผู้ที่ให้ความรู้ อีกทั้งยังจะเพิ่มและฝึกอารมณ์ให้มีความสามารถก้าวหน้ายิ่งขึ้น ไปนั้น การเป็นครูที่ดีพร้อมนั้นเป็นเรื่องที่จะต้องใช้เวลาฝึกฝนและเรียนรู้เพื่อพัฒนาปรับปรุงตนเองให้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้วิจัยสามารถใช้ข้อเสนอแนะต่างๆ ที่นักศึกษาแสดงความคิดเห็นมาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนในรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 ในภาคเรียนต่อไปได้
2. ผู้วิจัยสามารถนำแบบสอบถามนี้ไปใช้สอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรายวิชาอื่น ๆ ได้

บรรณานุกรม

กนกพร แสงสว่าง.

2540. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการทำงานร่วมกันในวิชา ส 305 โลกของเรา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์กับการสอนตามปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

กนกวรรณ โพธิ์ทอง.

2545. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในวิชา เคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ : สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เขตการศึกษา 1.

กรชกร ชวติ.

2544. ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

จิตรารัตน์ เฟิงคี.

2541. ความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อบริการสืบค้นรายการบรรณานุกรมระบบออนไลน์ ของห้องสมุดสถาบันราชภัฏสกลนคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น

จิรวรรณ ภักดีบุตร.

2533. ผู้ใช้และผู้บริการสารสนเทศ. เอกสารการสอนวิชา 13313 การบริการและเผยแพร่สารสนเทศ. นนทบุรี: โรงพิมพ์สุโขทัยธรรมมาธิราช.

ชวณีย์ พงศาพิชญ์ และคณะ.

2551. รายงานการวิจัย เรื่องความพึงพอใจโดยรวมในการเรียน การสอนวิชา พื้นฐานของคณะวิทยาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้า พระนครเหนือ.

ชวาล แพร์ดีกุล.

2518. เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์.

2547. ทฤษฎีองค์กรสมัยใหม่. กรุงเทพฯ: บริษัทแซทไฟร์ พรินต์ติ้งจำกัด.

นพเก้า ลิมป์สีสุวรรณศรี.

2545. การพัฒนา ชุดการเรียนรู้กระบวนการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณ หาร สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางคณิตศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

นกวรรณ ธรรมรัช.

2552. การบัญชีชั้นกลาง 1. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลการพิมพ์.

นันท์ ศรีสุวรรณ./2547/(มิถุนายน, 10)/ การพัฒนาการเรียนรู้ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้าในวิชา
บัญชีเบื้องต้น 1 โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ ของนักเรียน ปวช. ปีที่1/(Online)/ [http://www.edu.ku.ac.th/
publicnews/data/research_2005_12.pdf](http://www.edu.ku.ac.th/publicnews/data/research_2005_12.pdf). 2547.

บุญชม ศรีสะอาด.

2538. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ไพบุลย์ ผจงวงศ์.

2549. หลักการบัญชีขั้นต้น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ภิญโญ สาร.

2526. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.

มุกดา งอกเสมอ.

2541. กระบวนการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.

วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ขงยุทธ กิจสันทัด.

2546. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาการบัญชี 1 ของนักศึกษาปริญญาตรี 4 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจ สถาบัน

ราชภัฏสวนสุนันทา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกริก.

วิมล พงษ์ปาลิต.

2541. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบแก้ปัญหา กับการสอนตามคู่มือครู.

วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ศรีสมัย สอดศรี.

2546. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่องโจทย์

ปัญหาสมการเชิงเส้นสองเส้นตัวแปร โดยใช้กระบวนการสร้างทักษะการแก้โจทย์ปัญหากับการสอนปกติ.

วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ศิริวรรณ วาสุกี.

2553. การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานคณิตศาสตร์ โดยใช้

เทคนิคการประเมินผลในชั้นเรียน. วารสารพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต.

ศึกษาธิการ, กระทรวง.

2546. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546).

กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

ศุภชัย ยาวะประภาส.

2546. การบริหารบุคคลภาครัฐไทย กระแสใหม่และสิ่งท้าทาย. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

สุพาดา สิริกุดตาและปณณช ยังทินนัง.

2550. การบัญชี 1. กรุงเทพฯ : ชรรรมสาร.

อารมณี เพชรชื่น.

2527. เทคนิคการวัดและประเมินผลการศึกษาระดับประถมศึกษา. ชลบุรี :

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน.

เอมอร กฤษณะรังสรรค์./2553/(สิงหาคม, 15)./ รูปแบบการคิด (Cognitive Style) และ รูปแบบการเรียนรู้ (Learning Style)/(Online)./ [http://www.novabizz.com/ NovaAce/Learning/Cognitive_Style.htm](http://www.novabizz.com/NovaAce/Learning/Cognitive_Style.htm).

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเกิดขึ้นจากพื้นฐานความเชื่อที่ว่า การจัดการศึกษามีเป้าหมายสำคัญที่สุด คือการจัดการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนได้พัฒนาตนเองสูงสุด ตามกำลังหรือศักยภาพของแต่ละคน แต่เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ทั้งด้านความต้องการ ความสนใจ ความถนัดและยังมีทักษะพื้นฐานอันเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะใช้ในการเรียนรู้ อันได้แก่ ความสามารถในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ความสามารถทางสมอง ระดับสติปัญญา และการแสดงผลของการเรียนรู้ออกมาในลักษณะที่ต่างกัน จึงควรมีการจัดการที่เหมาะสมในลักษณะที่แตกต่างกัน ตามเหตุปัจจัยของผู้เรียนแต่ละคน

การจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน และการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้นำเอาสิ่งที่เรียนรู้ไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิต และหาวิธีสอนที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มที่ เพื่อพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนนั้น ให้บรรลุถึงศักยภาพสูงสุดที่มีอยู่ ฉะนั้นการจัดการเรียนรู้จึงควรส่งเสริมผู้เรียนในด้านการคิด การปฏิบัติ การจัดการอย่างเป็นระบบ การวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้เกิดการพัฒนาทั้งการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนและการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของกระบวนการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เพื่อจะได้รู้ว่าผู้เรียน ได้มีความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนการฝึกปฏิบัติและความสามารถในการนำไปใช้ ตามแผนการสอนที่มีจุดประสงค์ เนื้อหาสาระ และกิจกรรมที่ใช้ประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม ซึ่งการประเมินจะมุ่งเน้นการประเมินการฝึกทักษะและการวัดความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้

ดังนั้น การวิจัยในครั้งนี้ จึงเป็นการวิจัยที่ได้ดำเนินการตามแผนการสอน โดยใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนเป็นตัวนำ เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและวัดความพึงพอใจรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการวัดความพึงพอใจ โดยใช้ชุดฝึกทักษะในรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง “ลูกหนี้และตัวเงินรับ” ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 38 คน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปี 3 สาขาวิชาการบัญชี หมู่เรียน 5311020113 และ 5311020114 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 38 คน

ขอบเขตระยะเวลา

การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการศึกษา คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 เริ่มตั้งแต่ 26 ตุลาคม 2552 – 31 มกราคม 2553

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การเรียนการสอนแบบการจัดการเรียนรู้

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ในการสอนรายวิชาบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่องลูกหนี้และตัวเงินรับ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนรายวิชาบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่องลูกหนี้และตัวเงินรับ

ประโยชน์ของการวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนในรายวิชา การบัญชีชั้นกลาง 1 ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการคิด วิเคราะห์ และได้มีการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **นักศึกษา** หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
2. **ความพึงพอใจ** หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดย อาจจะเป็นไปในเชิงประเมินค่าว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ
3. **ชุดฝึกทักษะ** หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นสำหรับให้นักศึกษาได้ ฝึกปฏิบัติเพื่อช่วยเสริมให้เกิดทักษะ
4. **การเรียนรู้** หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลอันเนื่องมาจากประสบการณ์ หรือสิ่งเร้า เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ การปฏิบัติ และความรู้สึก ผลที่เกิดจากการสอนคือการเรียนรู้
5. **คะแนนสอบ** หมายถึง ค่าคะแนนที่ได้จากการทดสอบ
6. **ศึกษาการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ** หมายถึง ค่าเฉลี่ยผลการฝึกปฏิบัติของ นักศึกษาที่ได้จากการประเมินผลก่อนฝึกและหลังฝึกปฏิบัติ โดยใช้แบบฝึกทักษะที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง
7. **ลูกหนี้และตัวเงินรับ** หมายถึง สิทธิที่กิจการจะได้รับชำระเงินจากบุคคลภายนอก ซึ่งเกิดจากการดำเนินการค้าโดยปกติ
8. **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** หมายถึง ผลการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยวัดจากค่า ของระดับคะแนนว่ามีผลแตกต่างกันเป็นอย่างไร

บทที่ 2

แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้มีแนวความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะในรายวิชา การบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ ดังนี้ :-

1. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้
2. แนวคิดเกี่ยวกับลูกหนี้และตัวเงินรับ
3. แนวคิดเกี่ยวกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้

ความแตกต่างระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางความคิดของมนุษย์ที่สำคัญนั้น นอกจากความเชื่อและทัศนคติแล้ว ปัจจุบันนี้ในบริบทของการจัดการศึกษานักจิตวิทยา นักการศึกษา และนักวิจัยกำลังให้ความสนใจและให้ความสำคัญมากขึ้นทุกทีต่อสิ่งที่เรียกว่ารูปแบบการคิด และรูปแบบการเรียนรู้ในฐานะที่เป็นปัจจัยทางจิตวิทยาสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ และเพิ่มสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของผู้เรียนได้ทั้งในการจัดการศึกษาในระดับ โรงเรียนระดับอุดมศึกษา และในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาวิชาชีพขององค์กรต่างๆ (เอมอร์ กฤษณะรังสรรค์, 2553:ออนไลน์)

ความหมายของคำว่า "รูปแบบ (style)" คำว่า "รูปแบบ (style)" ในทางจิตวิทยา หมายถึง ลักษณะที่บุคคลมีอยู่หรือเป็นอยู่ หรือใช้ในตอบสนองต่อสภาพแวดล้อม อย่างค่อนข้าง คงที่ ดังที่เรามักจะใช้ทับศัพท์ว่า "สไตล์" เช่น สไตล์การพูด สไตล์การทำงาน และสไตล์การแต่งตัว เป็นต้น ซึ่งก็หมายถึง ลักษณะเฉพาะตัวของเราเป็นอยู่ หรือเราทำอยู่เป็นประจำ หรือค่อนข้างประจำ

ความหมายของ รูปแบบการคิด(Cognitive style) และ รูปแบบการเรียนรู้(learning style) รูปแบบการคิด (cognitive style) หมายถึง หนทางหรือวิธีการที่บุคคลชอบใช้ในการรับรู้ เก็บรวบรวม ประมวล ทำความเข้าใจ จัดจำข่าวสารข้อมูลที่ได้รับ และใช้ในการแก้ปัญหา โดยรูปแบบการคิดของแต่ละบุคคลมีลักษณะค่อนข้างคงที่

รูปแบบการเรียนรู้ (Learning style) หมายถึง ลักษณะทางกายภาพ ความคิด และความรู้สึก ที่บุคคลใช้ในการรับรู้ ตอบสนอง และมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางการเรียนอย่างค่อนข้างคงที่ ดังนั้นรูปแบบการคิด และรูปแบบการเรียนรู้ จึงเป็นลักษณะของการคิด และลักษณะของการเรียนที่บุคคลหนึ่งๆ ใช้หรือทำเป็นประจำ อย่างไรก็ตามรูปแบบการคิด และรูปแบบการเรียนรู้ไม่ได้หมายถึงตัวความสามารถโดยตรง แต่เป็นวิธีการที่บุคคล ใช้ความสามารถ ของตนที่มีอยู่ในการคิด และการเรียนรู้ ด้วยลักษณะใดลักษณะหนึ่ง มากกว่าอีกลักษณะหนึ่งหรือลักษณะอื่นๆที่ตนมีอยู่

ความเกี่ยวข้องระหว่างรูปแบบการคิด และรูปแบบการเรียนรู้แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการคิด (Cognitive Style) พัฒนามาจากความสนใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งในช่วงแรก ของการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการคิดนักจิตวิทยาได้เน้นศึกษาเฉพาะความแตกต่างระหว่างบุคคล ในแง่ของการประมวลข่าวสารข้อมูล ยังไม่ได้ประยุกต์เข้ามาสู่การเรียนการสอนในชั้นเรียน ต่อมานักจิตวิทยา กลุ่มที่สนใจ การพัฒนาประสิทธิภาพ ของการเรียน การสอนในชั้นเรียน ได้นำแนวคิดของรูปแบบการคิดมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์โดยเน้นสู่ บริบทของการเรียนรู้ในชั้นเรียน และพัฒนาเป็นแนวคิดใหม่ เรียกว่า รูปแบบการเรียนรู้ ประกอบด้วยรูปแบบการคิด (cognitive style) และกลยุทธ์การเรียนรู้ (learning strategy) ซึ่งหมายถึงวิธีการที่ผู้เรียน ใช้การจัดการหรือตอบสนองในการทำกิจกรรมการเรียน เพื่อให้เหมาะสม กับสถานการณ์ และงาน ในขณะนั้นๆ

ความสำคัญของรูปแบบการคิด และรูปแบบการเรียนรู้การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการคิด และรูปแบบการเรียนรู้ได้เป็นไปอย่างกว้างขวาง และต่อเนื่องมาเป็นเวลากว่า 20 ปี ผลการวิจัยได้ชี้ชัดว่า รูปแบบการคิด และ รูปแบบการเรียนรู้ ของผู้เรียนมีผลต่อความสำเร็จทางการเรียน โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จะเพิ่มขึ้น และผู้เรียนจะสามารถจดจำข้อมูลที่ได้เรียนนานขึ้น เมื่อวิธีสอน วัสดุ/สื่อการสอน และ สภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ มีความสอดคล้องกับรูปแบบการคิด และรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น ผู้เรียนที่มีรูปแบบการคิดเป็นรูปภาพ จะเรียนรู้ได้ดี เมื่อผู้สอนใช้สื่อการสอนที่มีภาพประกอบ หรือผู้เรียนที่มีรูปแบบการคิดแบบอิสระ จะเรียนรู้ได้ดี ในกิจกรรม การเรียนที่มีการค้นคว้าด้วยตนเอง หรือผู้เรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ก็จะเรียนรู้ได้ดีในกิจกรรมการเรียนที่มีส่วนร่วม มีการร่วมมือกันทำงานเป็นกลุ่ม เป็นต้น

นอกจากนี้การวิจัยยังพบประเด็นที่น่าสนใจอีกว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่ต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน จากผลการเรียนไม่ถึงเกณฑ์จำนวนมาก มีรูปแบบการเรียนรู้ที่ไม่สอดคล้องกับรูปแบบการสอนที่ครูส่วนใหญ่ใช้สอนกัน อีกทั้งยังพบว่านักเรียนที่มีปัญหาการเรียนส่วนใหญ่มีรูปแบบการเรียนรู้ ที่แตกต่างไปจาก นักเรียนผู้สนใจเรียนและเรียนดี จึงอาจเป็นไปได้ว่า ปัญหาการ

เรียนของนักเรียนเหล่านี้ มีสาเหตุมาจากการที่มีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกับนักเรียนทั่วไป และไม่สอดคล้องกับรูปแบบการสอนทั่วไปของครู

จึงกล่าวได้ว่าความรู้ความเข้าใจในเรื่องรูปแบบการคิด และรูปแบบการเรียนรู้ มีความสำคัญต่อการส่งเสริม ประสิทธิภาพ ของ การเรียนการสอน และพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ และอาจช่วยลดปัญหาผลการเรียนต่ำ ปัญหาการหนีเรียน และไม่สนใจเรียนของผู้เรียน ได้ด้วย

1. ประโยชน์ของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการคิด และรูปแบบการเรียนรู้ต่อผู้เรียน

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคลในรูปแบบการคิด และรูปแบบการเรียนรู้ จะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจตนเอง และเข้าใจในความแตกต่างระหว่างตนเอง และผู้อื่น และใช้ประโยชน์ จาก ความรู้ความเข้าใจใน จุดเด่นของรูปแบบการคิด และรูปแบบการเรียนรู้ของตน ไปให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อการเรียนทางวิชาการ การเรียนรู้ในสภาพการณ์ทั่วไป และการทำงานในอนาคตต่อไป พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนของตนในรูปแบบการคิด และรูปแบบการเรียนรู้ที่ไม่เคยใช้หรือไม่ค่อยได้ใช้ให้แข็งแกร่งขึ้น เพื่อจะได้เป็นผู้มีรูปแบบการคิด และรูปแบบการเรียนรู้หลายรูปแบบ ซึ่งจะ ทำให้สามารถเลือกนำมาใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะถ้าผู้เรียนที่ยึดมั่นในการใช้รูปแบบการคิด และรูปแบบการเรียนรู้แบบใดแบบหนึ่งเพียงรูปแบบเดียว ก็จะสามารถเรียนรู้ได้ดีเฉพาะในบางรายวิชาหรือบางสถานการณ์ ที่ สอดคล้องกับการจัดการสอนเท่านั้น แต่ในบางรายวิชาหรือบางสถานการณ์ ที่ต้องการรูปแบบการคิด และรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างออกไป ก็จะเกิดความรู้สึกยุ่งยากหรืออาจเป็นปัญหาการเรียนได้

2. ประโยชน์ของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการคิด และรูปแบบการเรียนรู้ต่อผู้สอน

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคลในรูปแบบการคิด และรูปแบบการเรียนรู้ ทำให้นักจิตวิทยา และนักการศึกษาเห็นถึงความจำเป็น ที่ผู้สอนจะต้องปรับสภาพการเรียนการสอน และ กลวิธีการสอนให้เข้ากับลักษณะของผู้เรียน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนการสอน และช่วยผู้เรียนบรรลุถึงจุดมุ่งหมายของการเรียน โดยผู้สอนควรจะสร้างความสมดุลในการจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนทุกคน ด้วยการจัดรูปแบบการเรียนการสอนให้มีความหลากหลาย และยืดหยุ่น เพื่อ สอดรับกับรูปแบบการเรียนของผู้เรียนที่ต่างกันไป และช่วยให้นักศึกษามีทักษะในการใช้รูปแบบ การคิด และรูปแบบการเรียนรู้ที่ตนชอบมากกว่า และอีกทั้งจัดรูปแบบการเรียนการสอน ที่ช่วยให้ ผู้เรียนได้เพิ่มทักษะการใช้รูปแบบการเรียนที่ตนชอบน้อยกว่าให้สูงขึ้นด้วยในช่วงแรกของการเรียน ผู้สอน ควรจัดรูปแบบการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนเพราะจะช่วยผู้เรียนสามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ ได้ดีกว่าและเมื่อผู้เรียนมีความสามารถเพิ่มขึ้นแล้ว ผู้สอนควรใช้รูปแบบการสอนที่ไม่สอดคล้องกับ รูปแบบการเรียนของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนารูปแบบการเรียนของตนให้กว้างขึ้น และ จะได้สามารถใช้เลือกรูปแบบการเรียนให้เหมาะสมกับงานที่แตกต่างได้ต่อไปโดยไม่ติดขัดกับรูปแบบ

การเรียนรู้แบบใดแบบหนึ่งเพียงแบบเดียว นอกจากนี้ผู้สอนยังสามารถนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ในรูปแบบการคิด และรูปแบบการเรียนรู้ ไปใช้ในการออกแบบหลักสูตร การเขียนตำรา การพัฒนาชุดการสอนด้วยคอมพิวเตอร์ และออกแบบวิธีสอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพได้อีกด้วย

แนวทางการใช้ประโยชน์จากรูปแบบการคิด และรูปแบบการเรียนรู้ของตนเอง

1. เลือกกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตรงกับรูปแบบการคิด และรูปแบบการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อจะได้ใช้ความสามารถของตนได้อย่างเต็มที่ เช่น งานเดี่ยว/งานกลุ่ม งานที่ผู้สอนกำหนดให้/งานอิสระที่ผู้เรียนกำหนดเอง งานที่เปิดโอกาสให้คิดได้หลากหลาย/ ต้องการคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว
2. เลือกแหล่งความรู้ที่มีการนำเสนอในรูปแบบที่สอดคล้องกับรูปแบบการคิดของตนเอง เช่น หนังสือ/ตำราที่มีการเรียบเรียงจัดระบบเนื้อหาอย่างดี และมีภาพประกอบ หรือวีดิทัศน์
3. จัดสภาพการณ์การเรียนรู้ให้กับตนเองให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของตน เช่น อ่านหนังสือในที่สงบเงียบ/มีคนตรีเบาๆ มีแสงสว่างมาก/สลัว เลือกสิ่งจูงใจภายใน/แรงจูงใจภายนอกเพื่อกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน

แนวทางการพัฒนารูปแบบการคิด และรูปแบบการเรียนรู้ของตนเอง

1. สสำรวจรูปแบบการคิด และรูปแบบการเรียนรู้ที่ตนเองชอบใช้ และสอดคล้องกับสิ่งที่เรียน (ซึ่งถือว่าเป็นจุดแข็ง) และพิจารณาว่ารูปแบบการคิด และรูปแบบการเรียนรู้ใดที่จำเป็นต่อการเรียนของตน แต่ตนเองยังขาดทักษะในการใช้หรือไม่ค่อยได้นำมาใช้ (ซึ่งถือว่าเป็นจุดอ่อน)
2. พัฒนา และปรับปรุงตนเองจุดอ่อนของตนเองจากที่ได้จากการสำรวจในข้อที่ 1 โดยฝึกฝนตนเองในการใช้รูปแบบการคิด และรูปแบบการเรียนรู้ที่จำเป็น โดยเรียนรู้จากเพื่อนที่มีรูปแบบการคิด และรูปแบบการเรียนรู้ที่เราต้องการฝึก ด้วยการเลือกทำงานกลุ่มหรือทำงานคู่กับเพื่อนที่มีรูปแบบการคิดต่างไปจากตนเพื่อเรียนรู้ซึ่งกัน และกัน และฝึกตนเองในลักษณะที่ต่างไปจากเดิม เช่น เรียนรู้ทักษะทางสังคม ทักษะการสื่อสาร การทำงานร่วมกัน การเลือก/กำหนดเป้าหมายของงานด้วยตนเอง การวิเคราะห์ และประเมินข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ เป็นต้น

แนวคิดเกี่ยวกับลูกหนี้และตัวเงินรับ

ลูกหนี้และตัวเงินรับในทางบัญชี หมายถึง สิทธิที่กิจการจะได้รับชำระหนี้จากบุคคลภายนอกซึ่งเกิดจากการดำเนินการค้าโดยปกติ เป็นต้นว่า กิจการค้าขายสินค้าให้แก่ลูกค้าเป็นเงินเชื่อ ทำให้เกิดลูกหนี้การค้าขึ้น และเมื่อถึงกำหนดชำระหนี้แต่ลูกค้าไม่สามารถชำระเป็นเงินสดได้จึงออกเอกสารเป็นตัวเงินเพื่อชำระหนี้แทนเงินสดสำหรับระยะเวลาหนึ่งโดยคิดดอกเบี้ยให้แก่ผู้ทรงตัว ทำให้เกิดตัวเงินรับขึ้นหรือในกรณีที่กิจการค้าให้เสมือนพนักงานเบิกเงินล่วงหน้าไปก็จะเกิดลูกหนี้ประเภทเงินล่วงหน้าขึ้น หรือถ้ากิจการเป็นบริษัทจำกัดและออกจำหน่ายหุ้นทุน โดยเรียกเก็บเป็นงวด ระหว่างที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระค่าหุ้น ก็เรียกว่าเป็น ลูกหนี้ค่าหุ้น เป็นต้น (นภวรรณธรรมรัช. 2552:41)

ตัวเงินเป็นหนังสือตราสารที่ใช้ในธุรกิจระบบเงินเชื่อ (Credit System) เพื่อใช้ชำระหนี้แทนเงินสดและสามารถโอนตัวเปลี่ยนมือกันได้โดยการสลักหลังเอกสาร จึงสะดวกในการใช้ตัวเงินเพื่อชำระหนี้แทนเงินให้แก่กัน ตัวเงินเป็นตราสารที่มีบุคคลตั้งแต่ 2 ฝ่ายขึ้นไปเกี่ยวข้องกัน โดยผู้ลงลายมือชื่อในตัวเงินมีฐานะเป็นลูกหนี้(Creditor) ต้องรับผิดชอบในการจ่ายเงินชำระตามตัวเงินเรียกตัวเงินนี้ว่า ตัวเงินจ่าย (Note Payable) และบันทึกในบัญชีตัวเงินจ่าย ซึ่งเป็นบัญชีในหมวดหนี้สินของผู้ลงลายมือชื่อในตัวเงิน ส่วนทางด้านผู้ที่ได้รับตัวเงินไว้ในครอบครองมีฐานะเป็นเจ้าหนี้ (Debtor) จะได้รับชำระหนี้เป็นเงินสดตามที่ระบุไว้ในตัวเงินเรียกตัวเงินนี้ว่า ตัวเงินรับ(Note Receivable) และบันทึกในบัญชีตัวเงินรับ ซึ่งเป็นบัญชีในหมวดสินทรัพย์ของผู้ที่ได้รับตัวกิจการจะบันทึกรายการตัวเงินทั้งเมื่อกิจการเป็นผู้รับตัวและเป็นผู้ออกตัว โดยจะอธิบายเกี่ยวกับการบันทึกบัญชีตัวเงินระยะสั้นที่มีอายุไม่เกิน 1 ปี ซึ่งเป็นตัวเงินที่ได้รับจากการดำเนินการค้าตามปกติของกิจการ โดยแบ่งเป็นตัวเงินรับและตัวเงินจ่าย บัญชีตั้งแต่วันที่รับหรือออกตัว วันครบกำหนดของตัว ตลอดจนการนำตัวเงินรับไปโอนสลักหลังให้บุคคลอื่นและการแสดงรายการตัวเงินในงบการเงิน

ความหมายของตัวเงิน

ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ตัวเงิน หมายถึง ตัวแลกเงิน ตัวสัญญาใช้เงิน และเช็ค ตัวเงินเป็นเอกสารที่ลูกหนี้จัดทำขึ้นเพื่อบอกว่าจะจ่ายเงินตามจำนวนที่ระบุและตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ ตัวเงินสามารถที่จะโอนสลักหลังให้แก่บุคคลอื่นได้

ตัวแลกเงิน (Bill of Exchange) คือหนังสือตราสารที่ผู้ส่งจ่ายสั่งให้ผู้จ่าย ให้ชำระเงินจำนวนหนึ่งแก่ผู้รับเงิน โดยผู้ส่งจ่าย (Drawer) เป็นบุคคลซึ่งเป็นผู้เขียนสั่งจ่ายตัวแลกเงินนั้น ผู้จ่าย

(Drawee) เป็นบุคคลซึ่งผู้สั่งจ่ายระบุให้เป็นผู้จ่ายเงินตามตั๋วแลกเงิน ก่อนถึงกำหนดเวลาใช้เงินผู้ถือตั๋วต้องนำตัวนั้นไปยื่นให้ผู้จ่ายรับรองจึงจะสมบูรณ์ โดยเขียนคำว่า “รับรองแล้ว” พร้อมลายมือชื่อและวันที่ไว้ด้านหลังของตั๋วแลกเงิน และผู้รับเงิน (Payee) เป็นบุคคลซึ่งผู้สั่งจ่ายระบุให้รับเงินตามตั๋วซึ่งผู้จ่ายจะจ่ายให้ โดยปกติ ตั๋วแลกเงินจะหมายถึงตั๋วแลกเงินในทางการค้า (Commercial Bills) ซึ่งเป็นตัวที่ธุรกิจเป็นผู้สั่งจ่ายหรือผู้จ่ายให้แก่ผู้รับเงินอาจมีธนาคารเข้ามาเกี่ยวข้องในฐานะผู้จ่ายเงินก็ได้ ส่วนดราฟท์ (Draft) เป็นตั๋วแลกเงินของธนาคาร (Bank's Bills) ซึ่งธนาคารเป็นผู้สั่งจ่ายให้ธนาคารจ่ายเงินตามตัวนั้นให้แก่ผู้รับเงิน

ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 909 ได้กำหนดรายการที่ต้องมี ในตั๋วแลกเงินต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

1. คำบอกชื่อว่าเป็นตั๋วแลกเงิน
2. คำสั่งอันปราศจากเงื่อนไข ให้จ่ายเงินเป็นจำนวนแน่นอน
3. ชื่อ หรือ ยี่ห้อผู้จ่าย
4. วันถึงกำหนดใช้เงิน
5. สถานที่ใช้เงิน
6. ชื่อ หรือยี่ห้อผู้รับเงิน หรือคำจดแจ้งว่าให้ใช้เงินแก่ผู้ถือ
7. วันและสถานที่ออกตั๋วเงิน
8. ลายมือชื่อผู้สั่งจ่าย

ตั๋วสัญญาใช้เงิน (Promissory Notes) คือหนังสือตราสารที่ผู้ออกตั๋วให้คำมั่นสัญญาว่าจะใช้เงินจำนวนหนึ่งหรือใช้ให้ตามคำสั่งของ ผู้รับเงิน ดังนั้นตั๋วสัญญาใช้เงินจึงมีบุคคลที่เกี่ยวข้อง 2 ฝ่าย คือผู้ออกตั๋ว (Maker) และผู้รับเงิน (Payee)

ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 983 ได้กำหนดรายการต้องมีในตั๋วสัญญาใช้เงิน ต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

1. คำบอกชื่อว่าเป็นตั๋วสัญญาใช้เงิน
2. คำมั่นสัญญาอันปราศจากเงื่อนไขว่าจะใช้เป็นจำนวนแน่นอน
3. วันถึงกำหนดใช้เงิน
4. สถานที่ใช้เงิน
5. ชื่อ หรือ ยี่ห้อ ของผู้รับเงิน
6. วัน และ สถานที่ออกตั๋วสัญญาใช้เงิน
7. ลายมือชื่อผู้ออกตั๋ว

เช็ค (Cheque) คือ ตั๋วแลกเงินซึ่งผู้สั่งจ่าย สั่งให้ธนาคารเป็นผู้จ่ายเงินเมื่อทวงถามให้แก่ผู้รับเงิน

ประเภทของตั๋วเงิน⁺

ตั๋วเงินอาจแบ่งประเภทได้เป็นประเภทต่างๆหลายลักษณะ โดยสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้ แบ่งตามลักษณะตราสารที่ออก แบ่งตามลักษณะของการระบุดอกเบี้ย และแบ่งตามระยะเวลาครบกำหนดของตั๋วเงิน

1. แบ่งตามลักษณะตราสารที่ออก สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ตั๋วสัญญาใช้เงิน และ ตั๋วแลกเงิน

2. แบ่งตามลักษณะของการระบุดอกเบี้ย สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือตั๋วเงินชนิดไม่ระบุดอกเบี้ยไว้หน้าตั๋วและ ตั๋วเงินชนิดที่ระบุดอกเบี้ยไว้หน้าตั๋ว

2.1 ตั๋วเงินชนิดที่ระบุดอกเบี้ยไว้หน้าตั๋ว เป็นตั๋วเงินที่ระบุเงินต้น และอัตราดอกเบี้ยไว้บนหน้าตั๋ว ดังนั้นเมื่อถึงวันครบกำหนดชำระ ผู้ถือตั๋วจะได้รับชำระเงินเท่ากับจำนวนเงินหน้าตั๋ว (Face Value) บวกด้วยดอกเบี้ยตามอัตราและระยะเวลาที่กำหนดไว้บนตั๋ว

2.2 ตั๋วเงินชนิดไม่ระบุดอกเบี้ยไว้หน้าตั๋ว เป็นตั๋วเงินที่ไม่ได้ระบุดอกเบี้ยไว้บนหน้าตั๋วแต่จะแสดงจำนวนเงินต้นบวกดอกเบี้ยไว้บนตั๋วเรียบร้อยแล้ว ดังนั้นเมื่อถึงวันครบกำหนดชำระผู้ถือตั๋วเงินจะได้รับชำระเงินเป็นมูลค่าเท่ากับจำนวนเงินหน้าตั๋ว ส่วนดอกเบี้ยที่ได้รวมไว้หน้าตั๋ว ถือเป็นดอกเบี้ยรับล่วงหน้าจะนำไปปรับมูลค่าตั๋วเงินในงบดุลและรับรู้เป็นดอกเบี้ยรับในงบกำไรขาดทุนตามระยะเวลาจนกว่าตั๋วจะครบกำหนด

3. แบ่งตามระยะเวลาครบกำหนดของตั๋วเงิน สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ตั๋วเงินระยะสั้นและตั๋วเงินระยะยาว

3.1 ตั๋วเงินระยะสั้น (Short Term Notes) เป็นตั๋วเงินที่มีกำหนดอายุ หรือระยะเวลาครบกำหนดไม่เกิน 1 ปี หรือ หนึ่งรอบการดำเนินงานนับตั้งแต่วันที่ออกตั๋ว ตั๋วเงินระยะสั้นจัดเป็นสินทรัพย์หมุนเวียนหากกิจการได้รับตั๋ว หรือ หนี้สินหมุนเวียนหากกิจการเป็นผู้ออกตั๋ว

3.2 ตั๋วเงินระยะยาว(Long Term Notes) เป็นตั๋วเงินที่มีกำหนดอายุ หรือระยะเวลาครบกำหนดเกินกว่า 1 ปี หรือ เกินกว่า หนึ่งรอบการดำเนินงานนับตั้งแต่วันที่ออกตั๋ว ตั๋วเงินระยะยาวจัดเป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนหากกิจการได้รับตั๋ว หรือ หนี้สินระยะยาวหากกิจการเป็นผู้ออกตั๋ว

วันครบกำหนดตามตั๋ว⁺

วันครบกำหนดตามตั๋ว (Maturity Date) ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 913 กำหนดวันถึงกำหนดใช้เงินตามตั๋วไว้ 4 กรณีดังนี้:-

1. ในวันใดวันหนึ่งที่กำหนดไว้
2. เมื่อทวงถามหรือเมื่อได้เห็น
3. เมื่อสิ้นระยะเวลาอันกำหนดไว้ นับแต่วันที่ลงในตั๋ว
4. เมื่อสิ้นระยะเวลาอันกำหนดไว้ นับแต่ได้เห็น

1. ในวันใดวันหนึ่งที่กำหนดไว้ วันครบกำหนดชำระเงินตามตั๋วในวันใดวันหนึ่งที่กำหนดไว้ โดยระบุไว้แน่นอนในตั๋วว่าให้จ่ายเงินตามคำสั่งในวัน เดือน ปี ที่ระบุไว้ เช่น ในตั๋วจะมีข้อความว่า “ให้ตั๋วถึงกำหนดใช้เงินวันที่ 15 มกราคม 25x3 ” หรือ “ในวันที่ 15 มกราคม 25x3ข้าพเจ้าสัญญาว่าจะใช้เงินจำนวน....บาท” เป็นต้น

2. เมื่อทวงถาม หรือเมื่อได้เห็น วันครบกำหนดชำระเงินตามตั๋วเมื่อทวงถาม (On Demand) หรือเมื่อได้เห็น โดยวันครบกำหนดจะเป็นวันที่ผู้ที่ได้รับตั๋วนำตั๋วไปยื่นให้จ่ายเงินเมื่อใดผู้จ่ายต้องจ่ายเงินตามคำสั่งทันที ตามกฎหมาย ตั๋วจะมีอายุ 6 เดือน ดังนั้นผู้ที่ได้รับตั๋ว ต้องนำตั๋วเงินยื่นเพื่อมารับรองภายใน 6 เดือน นับแต่วันที่ลงในตั๋วเงิน วันครบกำหนดชำระเงินตามตั๋วเมื่อทวงถามในตั๋วจะมีข้อความระบุว่า “เมื่อเห็นตั๋วแลกเงินฉบับนี้ให้จ่ายเงินตามคำสั่งของ”

3. เมื่อสิ้นระยะเวลาอันกำหนดไว้ นับแต่วันที่ลงในตั๋ว เป็นการกำหนดระยะเวลาไว้ในตั๋ว เมื่อสิ้นระยะเวลานั้นผู้จ่ายเงินต้องจ่ายเงินให้แก่ผู้รับเงิน การกำหนดระยะเวลา (Credit of Time) สามารถกำหนดได้ดังนี้:-

3.1 กำหนดระยะเวลาเป็นวัน โดยในตั๋วเงินมีข้อความระบุจำนวนวันที่ให้จ่ายเงิน เช่น ระบุว่า “ 60 วัน นับแต่วันที่ลงในตั๋วให้จ่ายเงินให้” การคำนวณวันครบกำหนด จะไม่นับวันแรกของระยะเวลา ดังนั้นจะไม่นับวันที่ออกตั๋ว แต่จะนับวันที่ตั๋วถึงกำหนด เช่น ตั๋วลงวันที่ 8 ธันวาคม 25x3 กำหนดเวลา 60 วัน วันครบกำหนดของตั๋ว คือวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 25x4 กำหนดวันครบกำหนดได้ดังนี้:-

จำนวนวันของตั๋วในเดือนธันวาคม(31-8)	23 วัน
บวกจำนวนวันของตั๋วในเดือนมกราคม	31 วัน
บวกจำนวนวันของตั๋วในเดือนกุมภาพันธ์	6 วัน
∴ จำนวนวันรวม	<u>60</u> วัน

3.2 กำหนดระยะเวลาเป็นเดือน โดยในตั๋วเงินระบุข้อความจำนวนเดือนที่ให้จ่ายเงิน เช่น ระบุว่า “หกเดือนนับแต่วันที่ออกตั๋ว” วันครบกำหนดของตั๋ว จะเป็นวันที่เดียวกันกับวันที่ออกตั๋ว ของเดือนที่ถึงกำหนด เช่น ตั๋วเงินลงวันที่ 15 กรกฎาคม 25x3 กำหนดเวลา 3 เดือนวันครบกำหนดของตั๋ว คือวันที่ 15 ตุลาคม 25x3 หากวันครบกำหนดไม่มีในเดือนให้ นับวันสุดท้ายของ

เดือนเป็นวันสิ้นสุดระยะเวลาเช่น ถ้าตัวเงินลงวันที่ 30 พฤศจิกายน 25x3 อายุ 3 เดือน วันครบกำหนดของตัว คือวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 25x4

3.3 กำหนดระยะเวลาเป็นปี โดยในตัวเงินระบุข้อความจำนวนปีที่ให้จ่ายเงิน เช่น ในตัวเงินระบุข้อความว่า “2 ปีนับแต่วันที่ออกตัว ข้าพเจ้าสัญญาว่าจะใช้เงิน” วันครบกำหนดของตัวจะเป็นวันที่และเดือน เดียวกันกับวันที่ออกตัว ของปีที่ถึงกำหนด เช่น ตัวลงวันที่ 8 ธันวาคม 25x3 กำหนดอายุ 2 ปี วันครบกำหนดของตัว คือวันที่ 8 ธันวาคม 25x5

4. เมื่อสิ้นระยะเวลาอันกำหนดไว้ นับแต่ได้เห็น ผู้จ่ายเงินจะจ่ายชำระเงินตามตัวเมื่อครบกำหนดเวลานับแต่วันที่นำตัวไปยื่น ซึ่งเรียกว่า “วันที่ผู้จ่ายเงินได้เห็นตัวนั้น” โดยให้ยื่นตัวเพื่อให้ผู้จ่ายรับรองหรือใช้เงินภายใน 6 เดือนนับแต่วันที่ลงในตัวเงินหรือตามที่ผู้ส่งจ่ายกำหนด แต่หากเกิน 6 เดือนจะไม่อาจไต่เบี่ยงได้ตามกฎหมาย แต่ยังมีสิทธิเรียกร้องเงินตามตัวจากผู้ออกตัวได้โดยในตัวเงินระบุข้อความที่ให้จ่ายเงิน เช่นในตัวเงินระบุข้อความว่า “เมื่อครบกำหนด 2 เดือน นับแต่ได้เห็นตัวแลกเงินฉบับนี้ให้จ่ายเงินตามคำสั่ง” ดังนั้นผู้ที่ได้รับตัวเงินจะต้องนำตัวไปยื่นให้ผู้จ่ายเห็นและรับรองตัวเสียก่อน แล้วนับตั้งแต่วันนี้ไปจนครบ 2 เดือนจึงจะเป็นวันครบกำหนดของตัว เช่น ตัวลงวันที่ 12 มกราคม 25x3 และระบุข้อความว่า “เมื่อครบกำหนด 2 เดือน นับแต่ได้เห็นตัวแลกเงินฉบับนี้ให้จ่ายเงินตามคำสั่ง” แต่ผู้จ่ายได้เห็นตัวและรับรองตัวเงินเมื่อวันที่ 30 เมษายน 25x3 วันครบกำหนด 2 เดือนคือ วันที่ 30 มิถุนายน 25x3

หากวันครบกำหนดไม่มีในเดือนให้ นับวันสุดท้ายของเดือนเป็นวันสิ้นสุดระยะเวลา เช่น ได้เห็นและรับรองตัวเงินเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 25x3 วันครบกำหนด 2 เดือน จะถึงกำหนด วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 25x4 เนื่องจากเดือนกุมภาพันธ์ มี 28 วัน ดังนั้นจึงนับวันสุดท้ายของเดือนกุมภาพันธ์เป็นวันสิ้นสุดระยะเวลาหากตัวเงินไม่ระบุเวลาใช้เงิน วันครบกำหนดของตัว ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 90 กำหนดว่าใช้เงินเมื่อได้เห็น คือ ผู้ที่ได้รับตัวเงิน นำตัวเงินไปยื่นเมื่อใดผู้จ่ายต้องจ่ายเงินทันที โดยจะนับจากวันที่ทวงถามเป็นวันเริ่มต้นถึงกำหนดใช้เงินสำหรับเช็ค ไม่มีวันถึงกำหนดใช้เงิน เนื่องจาก เช็คเป็นคำสั่งให้ธนาคารใช้เงินเมื่อทวงถามนับตั้งแต่วันที่ลงในเช็คเป็นต้นไป

การบันทึกบัญชีตัวเงิน⁺

ในการปฏิบัติทางบัญชี จะแบ่งตัวเงินเป็น 2 ประเภทคือ ตัวเงินรับและตัวเงินจ่าย

ตัวเงินรับ (Note Receivable) เป็นตัวเงินที่กิจการได้รับจากเจ้าของตัว แสดงถึงภาระผูกพันที่กิจการจะได้รับชำระเงินตามที่ระบุไว้ตามตัว ตัวเงินรับจัดเป็นสินทรัพย์ของกิจการที่ได้รับตัว มีลักษณะคล้ายลูกหนี้ แต่ตัวเงินสามารถนำมาโอนโดยการสลักหลังให้แก่บุคคลอื่นได้

2. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสิ่งจำเป็นของการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงการพัฒนาความสำเร็จของผู้เรียนภายหลังการเรียนการสอนสิ้นสุดลง นอกจากนี้ยังใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนหรือตัดสินผลการเรียนได้ ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถทำได้โดยอาศัยเครื่องมือ ได้แก่ เครื่องมือประเภทแบบทดสอบ ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงแบบทดสอบไว้ ดังนี้

ชวาล แพรัตกุล (2518 : 51) ได้แบ่งชนิดแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement test) ตามหน้าที่ หรือการนำไปใช้วัดเป็น 2 ชนิด คือ

1. แบบทดสอบที่ครูสร้าง (Teacher-made test) หมายถึง ข้อปัญหาหรือโจทย์คำถามต่างๆ ที่ครูสร้างขึ้นเองเพื่อวัดผลขณะที่มีการเรียนการสอน และสามารถพลิกแพลงให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ต่างๆ

2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized test) เป็นแบบทดสอบที่วิวัฒนาการมาจากแบบทดสอบที่ครูสร้าง และได้ผ่านการทดลองใช้ตรวจสอบ วิจัย ปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้น จนมีความเป็นมาตรฐานทั้งในแง่เวลาที่ใช้ การดำเนินการสอน การให้คะแนน และการแปลความแบบทดสอบทั้งสองชนิดนี้แบ่งตามลักษณะข้อสอบเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. แบบอัตนัย (Subjective test หรือ Essay test) เป็นแบบทดสอบที่กำหนดปัญหาหรือคำถามให้ และให้ผู้ตอบแสดงความรู้ ความเข้าใจ และความคิดตามที่โจทย์กำหนด ภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ การใช้ภาษาในการเขียนตอบขึ้นอยู่กับตัวผู้สอบ แบบทดสอบนี้สามารถวัดได้หลายๆ ด้านในแต่ละข้อ เช่น ความสามารถด้านการใช้ภาษา ความคิด เจตคติ และอื่นๆ

2. แบบปรนัย (Objective test) หมายถึง แบบทดสอบที่มีคำตอบไว้ให้แล้วผู้ตอบต้องตัดสินใจเลือกข้อที่ต้องการ หรือแบบตอบสั้นๆ (Short answer) แบบจับคู่ (Matching) แบบจัดลำดับ (Rearrangement) และแบบเลือกตอบ (Multiple choices)

แบบทดสอบทั้งสองลักษณะดังกล่าวต่างก็มีข้อเด่นข้อด้อยแตกต่างกัน และไม่มี กล้วยตายตัวว่าครูต้องใช้ประเภทใด แต่ควรคำนึงถึงจุดประสงค์และสภาพการณ์ของการใช้ ในการวิจัยนี้ใช้แบบอัตนัยเป็นแบบทดสอบที่กำหนดปัญหา และแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ สายยศ (2539 : 85) กล่าวว่าแบบทดสอบ (Test) หมายถึง ชุดของข้อความหรือปัญหาที่ออกแบบสร้างขึ้นอย่างมีระบบและกระบวนการเพื่อค้นหาตัวอย่างของพฤติกรรมผู้สอบภายใต้เงื่อนไขเฉพาะอย่าง

บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธิ (2535 : 128, อ้างถึงใน กนกวรรณ โพธิ์ทอง, 2545 : 22) กล่าวว่า ชนิดของแบบทดสอบที่นิยมเขียนกันอยู่มี 5 แบบ คือ แบบความเรียง (Essay) แบบถูกผิด (True False) แบบเติมคำ (Completion) แบบจับคู่ (Matching) และแบบเลือกตอบ (Multiple Choices) แต่แบบทดสอบที่นิยมใช้มากที่สุดในปัจจุบัน คือ แบบทดสอบแบบเลือกตอบ ทั้งนี้เพราะใช้วัดผลการเรียนรู้ระดับสูงและที่ซับซ้อนได้ ตรวจให้คะแนนง่าย สะดวกและรวดเร็ว

วัดครอบคลุมเนื้อหาได้มาก จึงมีความตรงตามเนื้อหาสูงมีความเที่ยงในการนำไปใช้วัดผลการเรียนสูง เพราะข้อสอบแต่ละข้อมีความเป็นปรนัยมาก และสามารถชี้หาความบกพร่องหรือตรวจสอบเนื้อหาในประเด็นต่างๆ ที่นักเรียนไม่เข้าใจ นอกจากนี้ พรทิพย์ ไชยโส (2541 : 366-367, อ้างถึงใน กนกวรรณ โพธิทอง. 2545 : 22) กล่าวว่า ยังสามารถใช้การประเมินปฏิบัติเป็นการประเมินตามสภาพที่แท้จริง (Authentic Assessment) โดยผู้ประเมินเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถและทักษะตลอดจนลักษณะนิสัยในการเรียน ในการทำงานของผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลที่รวบรวมมาใช้ในการตรวจสอบว่า ผู้เรียนสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายของการเรียนการสอนที่กำหนดไว้หรือไม่ ยังมีความสามารถทักษะและคุณลักษณะใดของผู้เรียนที่ต้องการได้รับการปรับปรุงหรือสนับสนุนให้พัฒนาขึ้นอีก การประเมินการปฏิบัติต้องการให้ผู้ได้รับการประเมินแสดงออกไม่ว่าจะเป็นด้วย การพูด การแสดงท่าทาง การสาธิต การทดลอง และอื่นๆ ซึ่งทำให้ผู้ประเมินสามารถใช้การสังเกตเพื่อตรวจสอบสิ่งที่ผู้เรียนแสดงออกมาว่ามีความสามารถ ทักษะและคุณลักษณะตามที่กำหนดไว้ในเป้าหมายของการเรียนการสอนหรือไม่ จะเห็นได้ว่าสถานการณ์ในการประเมินเพื่อตรวจสอบ การปฏิบัติของผู้เรียนนั้นจะต้องเป็นสถานการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนได้แสดงออกด้วยความสามารถต่างๆ โดยใช้ความรู้ ทักษะและคุณลักษณะต่างๆ พร้อมๆ กัน มิใช่ความสามารถหรือทักษะเดี่ยวๆ อย่างใดอย่างหนึ่ง และควรเป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริง โดยทั่วไปแล้วคุณลักษณะของกระบวนการประเมินที่มีลักษณะที่เป็นการประเมินปฏิบัติ จะต้องประกอบด้วยคุณลักษณะขององค์ประกอบของกระบวนการทั้ง โครงสร้างของกระบวนการ วัดคุณลักษณะของงานที่กำหนดมาตรฐานของการให้คะแนนตลอดจนความยุติธรรมและความเสมอภาคในกระบวนการ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมักจะได้รับการยอมรับว่าเป็นตัวแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวทางการเรียนของผู้เรียน ทั้งนี้เนื่องจาก ในระบบการศึกษามุ่งตัดสินความสำเร็จหรือความก้าวหน้าของผู้เรียนจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีองค์ประกอบทั้งในด้านสติปัญญา และองค์ประกอบด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา เช่น วุฒิภาวะ ความสนใจ แรงจูงใจ อิทธิพลจากครอบครัว ทัศนคติ บุคลิกภาพ ตลอดจนคุณภาพของการจัดการศึกษาที่ได้รับ เป็นต้น

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

1. ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นสภาวะทางอารมณ์ หรือความรู้ทางอารมณ์ของบุคคลที่ตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมของงานในด้านความพอใจว่าชอบมากหรือน้อยเพียงใด (D'Elia 1983 อ้างถึงในจิตราภรณ์ เฟ็งดี 2541)
2. โดยทั่วไปการศึกษาความพึงพอใจจะศึกษาในกรอบมิติความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงาน (Job Satisfaction) และมิติความพึงพอใจในการรับบริการ (Service Satisfaction) ซึ่งในงานวิจัยนี้เป็น

การศึกษาความพึงพอใจของนายจ้าง คือ มิติของการรับบริการ จีวรธรรมภักดีบุตร (2533) ได้กล่าวว่า การศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้ คือ ผลที่ได้จากการศึกษาการใช้บริการของแต่ละบุคคลซึ่งผู้ใช้เกิดการรับรู้ทางด้านจิตใจหรือความเห็น โดยประเมินจากคุณภาพของการให้บริการเป็นการศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการที่ผู้ใช้อยากให้หน่วยงานจัดให้ตลอดจนศึกษาถึงปัญหาอุปสรรคในการรับบริการของผู้ใช้ โดยมีเป้าหมายเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบายในการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการ และตามความเหมาะสมต่อไป

3. ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์ (2547) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าเป็นมิติของคุณภาพที่เกี่ยวกับความสอดคล้องกับความต้องการ (Conformance to requirement) ของลูกค้า รูปลักษณะของสินค้า เพื่อสร้างความพึงพอใจของลูกค้าโดยอาจเป็นคุณภาพที่ลูกค้าคาดหวังหรือต้องการ (expected quality) หรืออาจเป็นคุณภาพที่เหนือความคาดหวังของลูกค้า (exciting quality) ซึ่งทำให้ลูกค้าเห็นความแตกต่างและก่อให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน

4. กรชกร ชวติ (2544) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของงานบรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลจากการได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจหรือความต้องการของบุคคลในแนวทางที่เขาประสงค์

5. ศุภชัย ยวาระประภาย (2546) ได้แสดงแนวคิดเกี่ยวกับการจูงใจ ซึ่งเป็นแนวคิดสำคัญในการบริหารงานของทั้งภาครัฐและเอกชน โดยได้รวบรวมแนวคิดจากนักวิชาการและสรุปว่า นักวิชาการจำนวนมากได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจูงใจซึ่งสามารถแบ่งกลุ่มของทฤษฎีออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มที่เน้นการสร้างความพอใจ(Content theories) เป็นกลุ่มทฤษฎีที่สนับสนุนให้องค์การตระหนักถึงการตอบสนองความพึงพอใจของบุคลากรให้ได้มากที่สุด 2) กลุ่มทฤษฎีที่เน้นกระบวนการสร้างการจูงใจ(process theories) โดยมีข้อสมมติที่ว่าบุคลากรต้องการปฏิบัติงานเพื่อหวังผลประโยชน์ตอบแทน และ 3) กลุ่มทฤษฎีเสริมแรง (reinforcement theories) เป็นกลุ่มทฤษฎีที่เชื่อมโยงพฤติกรรมของบุคคลกับการให้รางวัล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศิริวรรณ วาสุกี (2552 : บทคัดย่อ) ผลการศึกษา พบว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งหมด 6 กิจกรรม ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดต่อกิจกรรมฝึกทำก่อนเรียน 10 นาที กิจกรรมนำเสนอแผนภาพตารางค่าความจริงของตัวเชื่อมทางตรรกศาสตร์กิจกรรมนำเสนอแผนภาพแสดงลักษณะการจับคู่ของฟังก์ชันทั้ง 4 แบบ กิจกรรมนำเสนอ Power Point เรื่องโจทย์ปัญหา กำหนดการเชิงเส้น กิจกรรมนำเสนอรายงานกลุ่ม เรื่องเมทริกซ์และดีเทอร์มิแนนต์ และกิจกรรมเรียนรู้ด้วยสื่อ e-Learning คิดเป็นร้อยละ 80.30, 83.80, 73.20, 69.80, 86.60และ 88.70 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความพึงพอใจโดยภาพรวมของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมของรายวิชานี้อยู่ในระดับพึงพอใจมากถึงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.70

ชวนีย์ พงศาพิชณ์, นพคุณ สุขสถาน, วิมล เหมือนนิต และ สุนทรี ศักดิ์ศรี (2550 : บทคัดย่อ)
การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการ เรียนการสอนแบบบูรณาการ และเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของ นักศึกษา จำแนกตาม ลักษณะส่วนบุคคลและประเภทของกิจกรรมบูรณาการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็น นักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ ในรายวิชา 836350 มนุษยสัมพันธ์ ในปีการศึกษา 1/2550 จำนวน 391 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และการ วิเคราะห์ความแปรปรวน ทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า ระดับความพึงพอใจของ นักศึกษาที่มีต่อการ เรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยรวมอยู่ในระดับสูง และมีความพึงพอใจด้านต่างๆ อยู่ในระดับสูง ทุกด้าน โดยมีความพึงพอใจด้านรูปแบบกิจกรรมบูรณาการสูงสุด ส่วนการเปรียบเทียบลักษณะ ส่วนบุคคลกับความพึงพอใจของนักศึกษาพบว่า นักศึกษา ที่ศึกษาในภาควิชาแตกต่างกันมีความพึง พ้อใจต่อ การเรียนการสอนแบบบูรณาการแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญที่ระดับ .01 และนักศึกษาที่ ศึกษาในคณะ แตกต่างกันอย่างมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนแบบบูรณาการแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่มีปัจจัยด้าน เพศ หลักสูตร ชั้นปี สถานศึกษาและ ประเภทของกิจกรรมบูรณาการที่เลือกแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนแบบบูรณา การไม่แตกต่างกัน

ศรีสมัย สอดศรี (2546 : 54) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง โจทย์ปัญหาสมการเชิงเส้นสองตัวแปร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการสร้างทักษะการแก้โจทย์ปัญหากับการสอนปกติ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กระบวนการสร้างทักษะการแก้โจทย์ปัญหากับนักเรียนที่ได้รับการสอนปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

นพเก้า ลิ้มปี่สรวรรค์ (2545 : 81-82) ได้ทำการศึกษาวิจัยการพัฒนาชุดการเรียนกระบวนการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์เรื่องการคูณ การหาร สำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางคณิตศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า ชุดการเรียนกระบวนการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์เรื่อง การคูณ การหาร สำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางคณิตศาสตร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ และชุดการเรียนกระบวนการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ สำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางคณิตศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการใช้ชุดการเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงขึ้น

มุกดา งอกเสมอ (2541 : 93-102) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องกระบวนการแก้โจทย์ปัญหา คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลางและต่ำใน

โรงเรียนขยายโอกาส การวิจัยครั้งนี้ได้ข้อค้นพบในประเด็นที่สำคัญ 3 ประเด็น คือ 1. กระบวนการแก้โจทย์ปัญหาพบว่านักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนปานกลางและต่ำยังขาดกระบวนการแก้ปัญหาในทุกขั้นตอน 2. วิธีการคิดในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการแก้โจทย์ปัญหา ในขั้นตอนที่ 1 การทำความเข้าใจ โจทย์ปัญหา นักเรียนส่วนใหญ่ใช้วิธีการเขียนภาพ การเขียนรายการ การเขียนบอกรายละเอียดตามที่โจทย์กำหนดและการเขียนสมการ ในขั้นตอนที่ 2 การวางแผนแก้โจทย์ปัญหา นักเรียนส่วนใหญ่ใช้วิธีการเขียนประโยคสัญลักษณ์ การเขียนรายการ การเขียนตาราง การลองผิดลองถูก การเขียนสมการและไม่เขียนแสดงวิธีการ ในขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการตามแผน นักเรียนส่วนใหญ่ใช้วิธีการคำนวณ การนับและไม่เขียนแสดงวิธีการ ในขั้นตอนที่ 4 การตรวจคำตอบ นักเรียนส่วนใหญ่ใช้วิธีการคิดย้อนกลับ การคำนวณใหม่ และไม่เขียนแสดงวิธีการ 3. ความสามารถด้านกระบวนการแก้โจทย์ปัญหา ระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำพบว่า ความสามารถด้านกระบวนการแก้โจทย์ปัญหาระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูงกับปานกลาง และสูงกับต่ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความสามารถด้านกระบวนการแก้โจทย์ปัญหาระหว่างนักเรียนปานกลางกับต่ำไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิมล พงษ์ปาลิต (2541 : 88) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ การเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบแก้ปัญหากับการเรียนตามคู่มือครู ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบแก้ปัญหาคับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ

กนกพร แสงสว่าง (2540) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการทำงานร่วมกันในวิชา ส 305 โลกของเรา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคปริศนาความคิดกับการสอนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคปริศนาความคิด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคปริศนาความคิดผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคปริศนาความคิดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคปริศนาความคิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการศึกษาพัฒนาการทักษะการทำงานร่วมกันของ นักเรียน หลังจากได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคปริศนาความคิด ผลการวิจัยพบว่า หลังจากที่นักเรียนได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคปริศนาความคิดแล้ว นักเรียนกลุ่มทดลองมีพัฒนาการทักษะการทำงานร่วมกันสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะในรายวิชา การบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ ได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนดังต่อไปนี้:-

1. ประชากรของการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล
3. วิธีดำเนินการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรของการวิจัย

ประชากรใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปี 3 สาขาวิชาการบัญชี หมายเหตุเรียน 5311020113 และ 5311020114 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 38 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ ก่อนและหลังเรียน

2. แบบสำรวจวัดผลความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับซึ่งกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนน ดังนี้:-

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

และได้นำคะแนนความพึงพอใจมาหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การประเมินความคิดเห็นของการจัดการสอนแบบร่วมมือเป็นมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้:-

ช่วงคะแนน	4.21 - 5.00	หมายถึง ฟังพอใจมากที่สุด
ช่วงคะแนน	3.41 - 4.20	หมายถึง ฟังพอใจมาก
ช่วงคะแนน	2.61 - 3.40	หมายถึง ฟังพอใจปานกลาง
ช่วงคะแนน	1.81 - 2.60	หมายถึง ฟังพอใจน้อย
ช่วงคะแนน	1.00 - 1.80	หมายถึง ฟังพอใจน้อยที่สุด

วิธีดำเนินการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาเอกสาร ตำราเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการสร้างชุดฝึกทักษะ
2. กำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ
3. สร้างชุดฝึกทักษะ เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้า จำนวน 3 ชุด
4. ทดสอบก่อนเรียน โดยการใช้ชุดฝึกทักษะ
5. ดำเนินการเรียนการสอนในเนื้อหาเรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ
6. ทดสอบหลังเรียน โดยการใช้ชุดฝึกทักษะ
7. นำผลการทดสอบมาเปรียบเทียบก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะ
8. สืบหาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน
9. สรุปผลการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาในรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะก่อนเรียนและหลังเรียน นำคะแนนที่ได้ไปคำนวณหาค่าเฉลี่ยและกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด. 2538 : 187)

ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00	หมายถึง	ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20	หมายถึง	ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดี
ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40	หมายถึง	ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60	หมายถึง	ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80	หมายถึง	ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สำหรับสถิติที่ใช้ในการอธิบายตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะในรายวิชา การบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้:-

ตารางที่ 1 แสดงคะแนน ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษา รายวิชา การบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ ก่อนเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะ

คะแนน	ความถี่ (คน)	\bar{X}	S.D.
5	0		
4	0		
3	9	1.92	0.75
2	17		
1	12		
0	0		

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาได้คะแนนก่อนเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะสูงสุด 3 คะแนน จำนวน 9 คน รองลงมาได้ 2 คะแนน จำนวน 17 คน และได้ 1 คะแนน จำนวน 12 คน ส่วนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.92 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75

ตารางที่ 2 แสดงคะแนน ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษา รายวิชา การบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ หลังเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะ

คะแนน	ความถี่ (คน)	\bar{x}	S.D.
5	13		
4	16		
3	9	4.11	0.76
2	0		
1	0		
0	0		

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาได้คะแนนหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะสูงสุด 5 คะแนน จำนวน 13 คน รองลงมาได้ 4 คะแนน จำนวน 16 คน และได้ 3 คะแนน จำนวน 9 คน ส่วนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบคะแนน ความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษา รายวิชา การบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะ

การทดสอบ	\bar{x}	S.D.
ก่อนเรียน	1.92	0.75
หลังเรียน	4.11	0.76

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้ชุดฝึก โดยหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ส่วนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.92 และคะแนนหลังเรียนมีการกระจายน้อยกว่าก่อนเรียน คือ หลังเรียนมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 ส่วนก่อนเรียนมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักศึกษา ในการจัดการเรียนการสอนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ ด้านเนื้อหาวิชา

ด้านเนื้อหาวิชา	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความพึงพอใจ
1. ได้รับความรู้ใหม่จากเนื้อหาวิชา	4.00	0.62	มาก
2. เนื้อหาวิชามีความสำคัญและน่าสนใจ	3.63	0.67	มาก
3. เนื้อหาวิชามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.26	0.45	มากที่สุด
4. เนื้อหาวิชาทันสมัยและทันเหตุการณ์	3.18	0.75	ปานกลาง
5. เนื้อหาวิชาที่เรียนมีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ	3.37	0.43	ปานกลาง
6. เนื้อหาวิชาก่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.08	0.48	ปานกลาง
7. เนื้อหาวิชาไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาอื่น	3.87	0.47	มาก
8. ความเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน	4.58	0.50	มากที่สุด
9. เนื้อหาวิชานำไปประยุกต์ใช้ได้	4.52	0.65	มากที่สุด
10. ความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชาที่ได้เรียนโดยภาพรวม	4.32	0.62	มากที่สุด
รวม	3.88	0.56	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักศึกษา ในการจัดการเรียนการสอนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ ด้านเนื้อหาวิชาโดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดในเรื่อง ความเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 รองลงมาคือ ในเรื่อง เนื้อหาวิชา นำไปประยุกต์ใช้ได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 และ ในเรื่อง เนื้อหาวิชามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักศึกษา ในการจัดการเรียนการสอนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ ด้านผู้สอน

ด้านผู้สอน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความพึงพอใจ
1. การกำหนดเค้าโครงรายวิชาและอธิบายวัตถุประสงค์ของรายวิชาที่เรียน	4.82	0.46	มากที่สุด
2. มีการวางแผนและเตรียมการสอนเป็นอย่างดี	4.92	0.27	มากที่สุด
3. มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาที่สอน	4.03	0.43	มาก
4. มีความรู้สามารถอธิบายและถ่ายทอดความรู้ได้อย่างถ่องแท้	4.95	0.23	มากที่สุด
5. ดำเนินการสอนตรงตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนการสอน	4.26	0.50	มากที่สุด
6. อธิบายตรงประเด็นและยกตัวอย่างประกอบให้เข้าใจชัดเจน	3.97	0.64	มาก
7. มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	3.90	0.51	มาก
8. มีการสอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรม	4.11	0.31	มาก
9. มีความมั่นคงทางอารมณ์ สุขุม รอบคอบ ใช้เหตุผลในการตัดสินใจ	4.71	0.57	มากที่สุด
10. มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลาและตรงงานอย่างสม่ำเสมอ	4.84	0.37	มากที่สุด
11. มีมนุษยสัมพันธ์และความเป็นกันเองกับนักศึกษา	4.84	0.37	มากที่สุด
12. ใช้ถ้อยคำและภาษาที่เหมาะสม	4.79	0.41	มากที่สุด
13. การเปิดโอกาสให้ซักถาม ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา	4.82	0.39	มากที่สุด
14. การใช้วิธีการวัดและประเมินผลชัดเจน	4.87	0.34	มากที่สุด
15. ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	4.18	0.77	มาก
รวม	4.53	0.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักศึกษาในการจัดการเรียนการสอนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้และตั๋วเงินรับ ด้านผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดในเรื่อง มีความรู้สามารถอธิบายและถ่ายทอดความรู้ได้อย่างถ่องแท้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.95 รองลงมาคือในเรื่อง มีการวางแผนและเตรียมการสอนเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.92 และ ในเรื่อง การใช้วิธีการวัดและประเมินผลชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการใช้ชุดฝึกทักษะในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักศึกษาจำนวน 38 คน มีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์คำนวณในรายละเอียดของลูกหนี้และตัวเงิน จากเดิมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.92 หลังเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.11 ซึ่งดีขึ้นกว่าเดิมแสดงให้เห็นว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น และเมื่อวัดความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน พบว่า

ความพึงพอใจของนักศึกษา ในการจัดการเรียนการสอนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้ และตัวเงินรับ ด้านเนื้อหาวิชาโดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดในเรื่อง ความเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 รองลงมาคือ ในเรื่อง เนื้อหาวิชานำไปประยุกต์ใช้ได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 และ ในเรื่อง เนื้อหาวิชามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ตามลำดับ

ความพึงพอใจของนักศึกษา ในการจัดการเรียนการสอนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้ และตัวเงินรับ ด้านผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดในเรื่อง มีความรู้สามารถอธิบายและถ่ายทอดความรู้ได้อย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.95 รองลงมาคือ ในเรื่อง มีการวางแผนและเตรียมการสอนเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.92 และ ในเรื่อง การใช้วิธีการวัดและประเมินผลชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 ตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการวิเคราะห์คำนวณในรายละเอียดของลูกหนี้และตัวเงิน ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.92 หลังเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.11 ซึ่งดีขึ้นกว่าเดิมแสดงให้เห็นว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น ดังนั้นชุดฝึกทักษะที่ออกแบบโดยผู้วิจัยตามแนวคิดการสร้างความรู้ สนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียน อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะในด้านการคิดวิเคราะห์ สามารถนำมาใช้ในการคิดวิเคราะห์เชื่อมโยงความรู้เดิมให้ก่อ

เกิดเป็นความรู้ที่เพิ่มพูน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิล พงษ์ปาลิต (2541 : 89) ได้ศึกษาการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบกระบวนการแก้ปัญหา มุ่งเน้นให้ผู้เรียน เกิดทักษะกระบวนการคิดแก้ปัญหา มากกว่าที่จะสอนให้รู้คำตอบของปัญหา เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นพบรูปแบบหรือวิธีแก้ปัญหาต่างๆ ด้วยตนเอง กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล และมีการยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีสมัย สอดศรี (2546 : 54) พบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการสร้างทักษะการแก้โจทย์ปัญหา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนปกติ

เมื่อวัดความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษา ในการจัดการเรียนการสอนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ ด้านผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดในเรื่อง มีความรู้สามารถอธิบายและถ่ายทอดความรู้ได้อย่างถูกต้องแท้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยคำกล่าวของ ภิญญา สาร (2526 : 178-179) ที่กล่าวว่า อาจารย์เป็นผู้ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาการโดยรอบด้านขึ้นในตัวผู้เรียน อาจารย์ผู้สอนจึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสนใจในวิชาชีพ เป็นผู้มีความซื่อสัตย์ จริยธรรมในระดับที่วิญญูชนจะพึงปฏิบัติได้และมีลักษณะที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมไทย ทั้งในแง่บุคลิกภาพทั่วไป ความสัมพันธ์ต่อศิษย์ และบทบาททางสังคม นอกจากอาจารย์ผู้สอนจะต้องเป็นผู้ที่ให้ความรู้ อีกทั้งยังจะเพิ่มและฝึกรวมให้มีความสามารถก้าวหน้ายิ่งขึ้นไปนั้น การเป็นครูที่ดีพร้อมนั้นเป็นเรื่องที่จะต้องใช้เวลาฝึกฝนและเรียนรู้เพื่อพัฒนาปรับปรุงตนเองให้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้วิจัยสามารถใช้ข้อเสนอแนะต่างๆ ที่นักศึกษาแสดงความคิดเห็นมาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนในรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 ในภาคเรียนต่อไปได้
2. ผู้วิจัยสามารถนำแบบสอบถามนี้ไปใช้สอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรายวิชาอื่น ๆ ได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อใช้ในการเรียนการสอนซึ่งเป็นงานที่ต่อเนื่องจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้
2. ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 ในเรื่องอื่นๆ โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม

บรรณานุกรม

กนกพร แสงสว่าง.

2540. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการทำงานร่วมกันในวิชา
ส 305 โลกของเรา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดย
ใช้เทคนิคจิกซอว์กับการสอนตามปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

กนกวรรณ โพธิ์ทอง.

2545. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในวิชา
เคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผล
สัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ : สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เขตการศึกษา 1.

กรชกร ชวติ.

2544. ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิจัการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

จิตรารักษ์ เฟื่องดี.

2541. ความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อบริการสืบค้นรายการบรรณานุกรมระบบ
ออนไลน์ ของห้องสมุดสถาบันราชภัฏสกลนคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น

จิรวรรณ ภัคดีบุตร.

2533. ผู้ใช้และผู้บริการสารสนเทศ. เอกสารการสอนวิชา 13313 การบริการและเผยแพร่
สารสนเทศ. นนทบุรี: โรงพิมพ์สุโขทัยธรรมมาธิราช.

ชวณีย์ พงศาพิชณ์ และคณะ.

2551. รายงานการวิจัย เรื่องความพึงพอใจโดยรวมในการเรียน การสอนวิชา พื้นฐานของ
คณะวิทยาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้า พระนครเหนือ.

ชวาล แพรัตกุล.

2518. เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์.

2547. ทฤษฎีองค์กรสมัยใหม่. กรุงเทพฯ: บริษัทแซทไฟร์ พรินต์ติ้งจำกัด.

นพเก้า ลิ้มปี่สีสวรรค์.

2545. การพัฒนา ชุดการเรียนรู้กระบวนการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณ หหาร สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางคณิตศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

นกวรรณ ธรรมรัช.

2552. การบัญชีชั้นกลาง 1. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดมณฑลการพิมพ์.

นันท์ ศรีสุวรรณ./2547/(มิถุนายน, 10)./ การพัฒนาการเรียนรู้ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้าในวิชาบัญชีเบื้องต้น 1 โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ ของนักเรียน ปวช. ปีที่1/(Online)/ http://www.edu.ku.ac.th/publicnews/data/research_2005_12.pdf. 2547.

บุญชม ศรีสะอาด.

2538. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ไพบุลย์ ผจงวงศ์.

2549. หลักการบัญชีขั้นต้น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ภิญโญ สาร.

2526. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.

มุกดา ออกเสมอ.

2541. กระบวนการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ยงยุทธ กิจสันทัต.

2546. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาการบัญชี 1 ของนักศึกษาปริญญาตรี 4 ปี ปลัดสุตรบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกริก.

วิมล พงษ์पालิต.

2541. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบแก้ปัญหา กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ศรีสมัย สอดศรี.

2546. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่องโจทย์ปัญหาสมการเชิงเส้นสองเส้นตัวแปร โดยใช้กระบวนการสร้างทักษะการแก้โจทย์ปัญหากับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ศิริวรรณ วาศุกรี.

2553. การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานคณิตศาสตร์ โดยใช้เทคนิคการประเมินผลในชั้นเรียน. วารสารพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต.

ศีกษาธิการ, กระทรวง.

2546. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546).

กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

ศุภชัย ยาวะประภาส.

2546. การบริหารบุคคลภาครัฐไทย กระแสใหม่และสิ่งท้าทาย. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุพาดา สิริกุดตาและปณนุช ยังกินนัง.

2550. การบัญชี 1. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.

อารมณั เพชรชื่น.

2527. เทคนิคการวัดและประเมินผลการศึกษาาระดับประถมศึกษา. ชลบุรี :

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน.

เอมอร กฤษณะรังสรรค์./2553/(สิงหาคม, 15)./ รูปแบบการคิด (Cognitive Style) และ รูปแบบการเรียนรู้ (Learning Style)/(Online)./ [http://www.novabizz.com/ NovaAce/Learning/Cognitive_Style.htm](http://www.novabizz.com/NovaAce/Learning/Cognitive_Style.htm).

ภาคผนวก

ชื่อ – นามสกุล
รหัสนักศึกษา.....

ชุดฝึกทักษะ วิชา การบัญชีชั้นกลาง 1
เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ
ชุดที่ 1

คำสั่ง : คำนวณค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ โดยประมาณ

อายุลูกหนี้ (ระยะเวลาการค้างชำระ)	ลูกหนี้ค้างชำระ	อัตราร้อยละของหนี้ สงสัยจะสูญ	ค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ โดยประมาณ
หนี้ที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระ	32,000	1	
หนี้ที่พ้นกำหนดชำระ			
1 – 30 วัน	18,000	2	
31 – 60 วัน	10,500	5	
61 – 180 วัน	8,000	10	
เกินกว่า 180 วัน	5,000	20	

คำสั่ง : การบันทึกบัญชีเกี่ยวกับตัวเงินรับตามกรณีต่างๆ

ข้อ 1. รับชำระหนี้จากลูกหนี้

ให้เดบิต

ให้เครดิต

ข้อ 2. รับชำระค่าสินค้าที่ขาย

ให้เดบิต

ให้เครดิต

ข้อ 3. รับจากการให้กู้ยืมเงิน

ให้เดบิต

ให้เครดิต

ชื่อ – นามสกุล
 รหัสนักศึกษา.....

ชุดฝึกทักษะ วิชา การบัญชีชั้นกลาง 1
 เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ
 ชุดที่ 2

คำสั่ง : บันทึกบัญชีรายการเกี่ยวกับส่วนลดเงินสด ทั้ง 2 วิธี

รายการ	วิธีตั้งราคา เพื่อส่วนลดจ่าย	วิธีราคาขาย ขั้นต้น
25x5 ม.ค. 1 ขายสินค้าเป็นเงินเชื่อ 50,000 บาท เงื่อนไข 2/10, n/30	Dr..... Cr..... Cr	Dr..... Cr.....
ม.ค. 10 รับชำระหนี้เมื่อวันที่ 1 ม.ค. 40,000 บาท	Dr..... Dr	Dr..... Dr
ม.ค. 15 รับชำระหนี้เมื่อวันที่ 1 ม.ค. 8,000 บาท	Dr..... Cr..... Dr..... Cr.....	Dr..... Cr.....
ม.ค. 31 ปรับปรุงรายการวันสิ้นงวด	Dr..... Cr.....	

ชื่อ – นามสกุล
รหัสนักศึกษา.....

ชุดฝึกทักษะ วิชา การบัญชีชั้นกลาง 1
เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ
ชุดที่ 3

คำสั่ง : การคำนวณดอกเบี้ยตัวเงินรับ

ฉบับที่	เงินหน้าตัว	ระยะเวลา	อัตราดอกเบี้ย (ต่อปี)	ดอกเบี้ยตัวเงินรับ
1	10,000	10 วัน	10%	
2	25,000	15 วัน	8%	
3	30,500	1 เดือน	6%	
4	50,000	30 วัน	3%	
5	88,200	90 วัน	5%	
6	100,000	60 วัน	2%	
7	250,000	3 เดือน	7%	
8	347,500	6 เดือน	15%	
9	800,900	3 เดือน	20%	
10	1,000,000	180 วัน	18%	

แบบสอบถาม

การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะ ในรายวิชา การบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ (ไม่มีผลต่อคะแนนของนักศึกษา)

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้ เป็นแบบสอบถาม เรื่อง วัดความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะในรายวิชา การบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับเพื่อประกอบในการทำวิจัยในชั้นเรียน ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากท่านโปรดให้ข้อมูลที่แท้จริงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้:-

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจของนักศึกษา ในการจัดการเรียนการสอนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1
เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ ด้านเนื้อหาวิชา

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษา ในการจัดการเรียนการสอนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1
เรื่อง ลูกหนี้และตัวเงินรับ ด้านผู้สอน

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจของนักศึกษา ในการจัดการเรียนการสอนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้และ
 ตัวเงินรับ ด้านเนื้อหาวิชา

ประเด็นวัดความพึงพอใจ ด้านเนื้อหาวิชา	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. ได้รับความรู้ใหม่จากเนื้อหาวิชา					
2. เนื้อหาวิชามีความสำคัญและน่าสนใจ					
3. เนื้อหาวิชามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
4. เนื้อหาวิชาทันสมัยและทันเหตุการณ์					
5. เนื้อหาวิชาที่เรียนมีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ					
6. เนื้อหาวิชาก่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
7. เนื้อหาวิชาไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาอื่น					
8. ความเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน					
9. เนื้อหาวิชานำไปประยุกต์ใช้ได้					
10. ความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชาที่ได้เรียน โดยภาพรวม					
รวม					

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษา ในการจัดการเรียนการสอนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ลูกหนี้และ
 ตัวเงินรับ ด้านผู้สอน

ประเด็นวัดความพึงพอใจ ด้านผู้สอน	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. การกำหนดเค้าโครงรายวิชาและอธิบาย วัตถุประสงค์ของรายวิชาที่เรียน					
2. มีการวางแผนและเตรียมการสอนเป็นอย่างดี					
3. มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาที่สอน					
4. มีความรู้สามารถอธิบายและถ่ายทอดความรู้ได้อย่าง ถ่องแท้					
5. ดำเนินการสอนตรงตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์ที่ กำหนดไว้ในแผนการสอน					
6. อธิบายตรงประเด็นและยกตัวอย่างประกอบให้เข้าใจ ชัดเจน					
7. มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อ พัฒนาการเรียนการสอน					
8. มีการสอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรม					
9. มีความมั่นคงทางอารมณ์ สุขุม รอบคอบ ใช้เหตุผล ในการตัดสินใจปัญหา					
10. มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลาและตรวจงานอย่าง สม่ำเสมอ					
11. มีมนุษยสัมพันธ์และความเป็นกันเองกับนักศึกษา					
12. ใช้ถ้อยคำและภาษาที่เหมาะสม					
13. การเปิดโอกาสให้ซักถาม ยอมรับฟังความคิดเห็น ของนักศึกษา					
14. การใช้วิธีการวัดและประเมินผลชัดเจน					
15. ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน					
รวม					

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล

นายบวรลักษณ์ เงินมา

Mr. Bovornluk Ngerma

ตำแหน่งปัจจุบัน

พนักงานมหาวิทยาลัย คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร

และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ 83 หมู่ 11

ตำบลสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

โทรศัพท์ 08-8280-9091

e-mail : best123123@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

ปี 2550 ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต แขนงการบัญชี

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ปี 2553 ปริญญาโท บัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญ

สาขาการบัญชี